

Politie magazine

Kamphenhout

Steenokkerzeel

Zemst

Oog voor...

Anoniem drugsmeldpunt // 3

Kijk uit voor Sofie Lenaerts // 6

Aflossing van de wacht // 12

Voorwoord

Beste lezer,

Welkom in het nieuwe politiemagazine van de politiezone KASTZE. Met oog voor jou is veel meer dan een leuze - het is onze dagelijkse drijfveer. Onze medewerkers, zowel op het terrein als achter de schermen, vormen samen een geëngageerd team dat 24/7 voor u klaarstaat!

We willen niet alleen beschermen, maar ook verbinden. Door te luisteren, te helpen en te informeren dragen we zorg voor onze democratische waarden, zodat iedereen zich veilig en vrij kan voelen. Dat doen we met kennis, inzet en vooral: met oog voor jou.

In dit magazine maak je kennis met collega Sofie Lenaerts die in de politiezone woont. Sofie combineert haar passie voor verkeersveiligheid met het presenteren van het programma Kijk Uit. We nemen je mee achter de schermen van onze inzet op evenementen zoals de Pinksterjaarmarkt en Paradise City, waar we zichtbaar én discreet aanwezig zijn.

Uit onze veiligheidsmonitor van eind 2024, afgenomen bij 1400 inwoners, blijkt dat de aanpak van drugshandel - na woning-inbraken en rijden onder invloed - als derde prioriteit wordt gezien. Dat signaal nemen we ter harte. In dit magazine stellen we niet enkel de werking van het anoniem meldpunt voor, maar geven we ook informatie mee rond preventie en hulpverlening. Tot slot brengen we u het verhaal van 'de aflossing van de wacht'!

We hopen dat dit magazine je informeert én inspireert. Want veiligheid is een gedeelde verantwoordelijkheid - met oog voor elkaar, met oog voor jou.

Veel leesplezier!

Kris Leaerts
Burgemeester Kampenhout
voorzitter

Bart Coopman
Burgemeester Zemst

Kurt Ryon
Burgemeester Steenokkerzeel

Filip Van Steenberghe
Korpschef

Samen tegen drugscriminaliteit: Het anoniem drugsmeldpunt voor Vlaams-Brabant

In Vlaams-Brabant wordt de strijd tegen drugscriminaliteit serieus genomen. Zowel justitie, de politiediensten als de provinciegouverneur beschikken over een krachtig instrument: het anoniem drugsmeldpunt. Dit meldpunt biedt inwoners de mogelijkheid om verdachte situaties veilig en anoniem te melden, zoals het bestaan van een cannabisplantage, drugslabo of drugsafval. —

Waarom melden belangrijk is?

Drugsproductie brengt ernstige risico's met zich mee, zoals woningbranden en gevaarlijke situaties voor spelende kinderen die mogelijk in contact komen met drugsafval. Dankzij alerte meldingen van burgers kan de politie sneller en gericht optreden en kunnen we samen bijdragen aan een schoner en veiliger KASTZE.

Hoe werkt anoniem melden?

Het meldpunt is volledig anoniem. Meldingen worden doorgestuurd naar de bevoegde politiediensten, die elke melding grondig onderzoeken. Het is belangrijk om steeds afstand te bewaren tot de plaats waar het drugsafval werd geloosd en jezelf en anderen in veiligheid te brengen bij het opmerken van dergelijke verdachte situaties.

Wat kun je melden?

Een cannabisplantage, een drugslabo of gedumpt drugsafval? Beschrijf de locatie zo exact mogelijk en geef voldoende informatie mee in de melding. Heb je bijvoorbeeld verdachte personen of voertuigen in de buurt gezien van de plaats? Voeg die info, eventueel met foto's, toe aan je melding. ■

Melden kan via:

www.anoniemdrugsmeldpuntvlaamsbrabant.be

**anoniem
drugsmeldpunt
vlaamsbrabant.be**

Jongeren en verslaving

Nick Kasberg is preventiewerker voor onder andere de gemeente Kampenhout. Zijn rol is erg belangrijk en brengt hem vaak in contact met jongeren. Een groep die vatbaar is voor diverse vormen van verslavingen, zoals alcohol-, druggebruik, maar ook game- of gokverslaving. Door middel van ondersteuning aan scholen, maar ook aan andere organisaties en telkens op maat van de doelgroep, proberen preventiewerkers zoals Nick jongeren weerbaarder en minder vatbaar te maken tegen mogelijke verslavingen. —

Het is belangrijk om te weten dat men ergens terecht kan wanneer men kampt met een verslavingsproblematiek of wanneer daarvan de eerste signalen zichtbaar worden. Alleen is het even belangrijk om verslaving te voorkomen. *"Ik kom vaak op scholen om met jongeren in gesprek te gaan, les te geven over bijvoorbeeld wetgeving rond drugs, welke soorten middelen er bestaan,... en zo voornamelijk in te zetten op preventie. Hierbij is het doel vooral om jongeren te ontraden om drugs te gebruiken, en dat we de tweede fase, namelijk het vroeg interventieniveau waarbij we de eerste stappen zetten naar echte hulpverlening bij tekenen van verslaving, voor kunnen zijn."*

Een verslaving hoeft echter niet per se gelinkt te zijn aan verboden producten of middelen. Denk bijvoorbeeld aan roken, alcohol drinken, gamen of gokken. Die dingen zijn legaal, maar kunnen wel degelijk uitgroeien tot een verslaving met alle gevolgen van dien. Op vlak van verboden middelen zijn voornamelijk drugs zoals THC en cannabis populair bij jongeren. Daarna volgen XTC en ketamines.

Lachgas: opgeblazen of niet?

Regelmatig treffen burgers of onze eigen interventieploegen restanten aan van lachgas, bijna met zekerheid gebruikt om een roeseffect te

bekomen. Van een opmars of plaag spreken is waarschijnlijk onterecht. Volgen Nick is de 'lachgasproblematiek' in KASTZE wat genuanceerder. *"Er is altijd een bepaalde groep die lachgas gebruikt, die zal er ook altijd zijn, maar we merken op dat het hierbij niet gaat om frequent of herhaaldelijk gebruik. Wel vallen de sporen van lachgasgebruik hard op omdat de flessen die worden teruggevonden opzichtig en vaak groot zijn. Het is ook niet omdat er restanten worden teruggevonden op straat, dat het ook ter plekke werd gebruikt."*

Welke rol is er weggelegd voor ouders van jongeren?

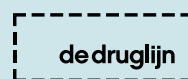
Jongeren experimenteren, dat is nu eenmaal zo. De zaken opblazen, is daarom onnodig. Dialoog is vaak wél de sleutel. Het is belangrijk om als ouder open over onderwerpen, zoals verslaving, te praten met je kind. De timing is echter wel van belang. Zo kan je het op jonge leeftijd beter eerst hebben over de gevaren van overmatig gamen of excessief gebruik van sociale media.

Wanneer je kind wat ouder is, kan je ook het gesprek aangaan over de risico's die gepaard gaan met alcohol- of druggebruik. *"Hoe opener je als ouder in het gesprek staat, hoe weerbaarder een jongere wordt tegen de gevaren van verslaving. Ze kunnen makkelijker 'nee' zeggen, hun netwerk wordt sterker. Open zijn is belangrijk, maar het gebruik faciliteren of controleren als ouder is geen goed idee"*, vult Nick aan. ■

Hulp zoeken bij verslaving?

advies@preventiewerker.be
(enkel voor mensen uit Kampenhout)

of 'de druglijn', 'JAC' en 'overkop'.

www.druglijn.be

www.caw.be/jac

www.overkop.be

Sofie Lenaerts: een portret

In dit interview gaan we in gesprek met Sofie Lenaerts, een vertrouwd gezicht uit Kampenhout en uithangbord van het programma 'Kijk Uit'. Haar verhaal is er één van toewijding, persoonlijke groei en een sterke focus op verkeersveiligheid — een thema dat haar nauw aan het hart ligt. We laten verkeersstatistieken even achterwege en ontdekken samen enkele van haar persoonlijke ervaringen met de job: wat drijft haar, welke uitdagingen kwam ze tegen, en hoe kijkt ze naar de toekomst van veilig verkeer in onze gemeenschap? Daarnaast ontdekken we ook een stukje van Sofie waarbij we verder kijken dan haar politie-uniform. —

Sinds wanneer ben jij aan het werk bij de politie?

"Ik ben in 1994 begonnen bij de rijkswacht, ondertussen dus al 31 jaar geleden. En ik sta nog elke dag met plezier op om te gaan werken. Geen seconde spijt gehad van mijn keuze. Mijn job blijft boeiend, zeker op het vlak van verkeersveiligheid. Zolang er dodelijke slachtoffers vallen in het verkeer, is er werk aan de winkel. Ik ben gestart met brigadewerk in Brussel. Na de politiehervorming moest ik kiezen tussen de federale of de lokale politie. Ik heb toen bewust gekozen om 'zwaantje' te worden bij de wegpolie. Ik reed al met de motor sinds mijn negentiende, dus het was tijd voor een nieuwe uitdaging. In dit werk heb ik zowel mijn plezier als mijn passie gevonden. Verkeersveiligheid is altijd mijn drijfveer geweest. Uiteindelijk heb ik zo ook van mijn hobby mijn beroep kunnen maken. Al moet ik wel zeggen: het motorrijden bij de politie is toch van een ander niveau dan wat ik vroeger deed. Tijdens de opleiding heb ik echt mijn tenen mogen uitkuisen. (lacht) Het ging soms richting pseudo-acrobatie: zitten, liggen, staan op je motor, erop springen... Alles om je coördinatie te trainen en je motor onder controle te houden. En met die zware moto's is dat niet vanzelfsprekend. Ik ben zelf niet de grootste of de zwaarste, dus ik heb mijn motor al eens laten vallen, ja."

Was het een mannenwereld?

"Vroeger zeker wel. Nu niet meer. Vandaag zijn er op quasi elke verkeerspost vrouwen aan het werk, of toch zeker in elke provincie. Toen ik begon bij de rijkswacht, waren we met vier vrouwen in heel

het land. Je voelde dat het een mannenbastion was. Soms leek het alsof je je als vrouw extra moest bewijzen. Er leefde toen echt de misvatting dat je als vrouw alles in de schoot geworpen kreeg. Integendeel.

Ik heb me nooit willen bewijzen omdat ik een vrouw ben, maar als iemand denkt dat ik iets niet kan, dan ga ik net die uitdaging aan. Het moet altijd gaan om de juiste persoon op de juiste plaats, los van geslacht. Ook bij de politie."

Wat heeft je zo aangetrokken in deze job?

"Er zijn voor de burger. Of dat nu op gerechtelijk vlak is of op het vlak van verkeersveiligheid, dat moet de rode draad zijn. Zelf heb ik ook een sterk rechtvaardigheidsgevoel. Als je dat niet hebt, hou je deze job niet vol, denk ik. Ik werk nu bij de wegpolie, en dat doe ik nog altijd het liefst. Doorheen de jaren ben ik me steeds meer gaan specialiseren, mijn expertise is dan ook gegroeid. Dat geef je niet zomaar op. Daarnaast geef ik ook les over ladingzekering, geef ik lezingen voor bedrijven en ben ik ondervoorzitter van de nationale werkgroep. Verbaliseren is één manier om verkeersveiligheid te verbeteren, maar sensibiliseren en informeren zijn minstens even belangrijk. Preventie kan echt het verschil maken."

Word je vaak herkend hier in Kampenhout?

"In Kampenhout word ik wel vaker aangesproken, ja. De drempel ligt hier precies lager dan elders. Maar dat vind ik helemaal oké, ik heb daar geen moeite mee. Ik woon op het randje van Kampenhout, maar mijn man heeft hier een kinepraktijk, dus ik ben vaak in de buurt. Onze kinderen wonen

ook in de gemeente. En met 'Kijk Uit' hebben we al vaak samengewerkt met de gemeente. Wist je dat een filmpje dat hier in Kampenhout is opgenomen, nu gebruikt wordt door de VAB om ouders te helpen bij het begeleiden van hun kinderen naar een rijbewijs?"

Wat bracht 'Kijk Uit' met zich mee voor jou?

"Toen ik met 'Kijk Uit' mocht starten, zag ik dat als een mooie nieuwe uitdaging. Zonder mijn werk bij de wegpolie of het lesgeven op te geven, kon ik me nog meer focussen op sensibilisering en preventie. Niet iedereen herkent me trouwens. Dat is uiteraard geen drijfveer op zich, maar het programma wordt redelijk laat uitgezonden in het weekend, misschien ligt het daaraan. Het is wel echt fijn om te doen. We zitten zowat overal in Vlaanderen: van de kust tot in hartje Limburg. En we laten niet alleen politie aan het woord, maar ook gemeenten, experts, initiatiefnemers, gewone mensen..."

'Kijk Uit' bestaat al sinds 1973, het langstlopende programma van de VRT! (lacht) We proberen altijd een balans te vinden tussen informatief en aangenaam om naar te kijken. Niet te belerend. De wegcode is vaak zwart-wit, maar er zijn veel uitzonderingen. En die moeten we dan in vijf minuten, zo goed mogelijk, uitgelegd krijgen. (lacht) Het is een samenwerking tussen VRT (het wordt uitgezonden op VRT1 en VRTMAX), het Vlaams Gewest, de VSV (Vlaamse Stichting Verkeerskunde) en het Brussels Gewest. De federale politie stelt mij 100 procent beschikbaar voor het programma.

Drie keer per maand brainstormen we over de inhoud, en daarna werk ik samen met de regisseur aan de uitwerking. Keileuk om te doen!"

Je rijdt zelf in het verkeer, wat valt je zoal op?

"Wanneer ik zelf op de baan ben, valt me vooral op dat niet-autobestuurders – zoals fietsers, bromfietzers of mensen op een speedpedelec – de verkeersregels vaak minder goed naleven. En ja, daar kan ik me mateloos aan ergeren. (lacht) Net zij zijn de kwetsbare weggebruikers, en toch stijgen de ongevallencijfers in die groep lichtjes, terwijl de algemene ongevallencijfers dalen. Misschien kiezen steeds meer mensen voor alternatieven voor de auto, maar als ik dan over de Haachtsesteenweg rijd en telkens opnieuw overtredingen zie, dan is er iets mis. En dat is niet alleen in Kampenhout zo, hoor, dat zie je overal in het land.

Waar dat aan ligt? Dat is een moeilijke.

Zijn er te veel regels? Kennen mensen de regels niet? Of trekken ze zich er gewoon niets van aan? Misschien zijn sommige regels ook niet meer logisch. Maar één ding is zeker: controle blijft nodig. Zonder controle, geen respect voor de regels. Ik heb in Oost-Vlaanderen ooit intensief gewerkt rond specifieke thema's, met bijna dagelijkse controles. Als je dat consequent doet, dan merk je dat het werkt. De geruchtenmolen draait snel, en dat heeft effect. Sensibiliseren is belangrijk, maar het duurt lang en gedragsverandering is moeilijk. In de portefeuille raken, dat voelt iedereen. Kort op de bal spelen werkt, als je het volhoudt."

Hoe is de interactie met de burger geëvolueerd volgens jou?

"De burger is mondiger geworden en jammer genoeg niet altijd in positieve zin. Mensen worden sneller verbaal agressief, accepteren geen 'nee' meer. Terwijl er achter dat uniform ook gewoon een mens zit. Een mama, een papa, iemand die gewoon zijn job goed probeert te doen ... Vroeger was er merkbaar meer respect. Misschien helpt het wel een beetje dat ik een vrouw ben. Mensen reageren soms minder agressief, de communicatie verloopt iets vlotter. Je kan een situatie sneller ontmijnen. Maar fysieke kracht blijft soms nodig, en daar zijn mannen dan weer sterker in. Een goede mix in een korps of eenheid is daarom echt belangrijk."

Een begrijpende politievrouw of toch eerder een strenge tante?

"Ben ik streng? Ja, ik ben eerder streng. Streng, maar rechtvaardig. Ik maak zelden uitzonderingen. Misschien ben ik met de jaren iets milder geworden, maar ik blijf consequent. Als je iedereen op dezelfde manier behandelt, maak je het jezelf alleen makkelijker om je job te doen. Waar en voor wie maak je anders nog een onderscheid?"

Vertel eens iets over je persoonlijke ergernissen in het verkeer?

Fietzers die zich niet aan de regels houden, auto's die overdreven veel lawaai maken, gsm'en achter het stuur... Alcoholgebruik is sterk gedaald, maar drugsgebruik zit in de lift. Raar maar waar: er is dan wel meer intolerantie voor alcohol, maar meer tolerantie voor drugs. Alsof het 'normaal' is. Gordeldracht en alcoholtests hebben ook lang geduurd voor ze ingeburgerd waren. Misschien komt dat met drugtests ook nog. Maar we moeten blijven controleren. Informatiegestuurd werken, net zoals op gerechtelijk vlak: anoniem, op de juiste plaats, op het juiste moment. Dan verhoog je de pakkans."

Naast politievrouw ook een fervente bergbeklimster

"Als ik ga klimmen, dan is het echt de knop omdraaien. Gsm weg – vaak letterlijk, want daarboven in de bergen is er geen bereik. (lacht) In mijn job word ik vaak geconfronteerd met de lelijke kant van het leven. Zware verkeersongevallen, mensen die sterven... Dat heeft me doen relativeren. Wat is er écht belangrijk? Je hebt maar één leven. Daarom blijf ik vechten voor elk ongeval dat voorkomen kan worden. Mensen nemen het soms als vanzelfsprekend dat iemand omkomt in het verkeer. Maar dat is het niet."

Er is geen herkansing. Het is gewoon gedaan. En dat raakt me. In de bergen zie je dat ook: het verschil tussen pech en geluk is soms flinterdun. Ik ben zelf ooit slachtoffer geweest, net niet in een rolstoel beland. De rechtbank oordeelde: geen maatschappelijk gevolg. Maar voor mij was dat wel zo. Elke niet-verzekerde, elke persoon onder invloed van alcohol of drugs moet uit het verkeer gehaald worden. Los van wat het gerecht daarover zegt. Als ik dat kan doen, dan heb ik mijn job goed gedaan."

E-steps en fatbikes

"Wat jongeren betreft, zie ik zorgwekkende trends met bijvoorbeeld e-steps en fatbikes. Er wordt veel aangeboden op het internet dat niet voldoet aan de Belgische of Europese wetgeving. Jongeren rijden ermee rond, maar mogen dat eigenlijk niet. Sommige fatbikes zijn technisch bromfietsen en kunnen nooit correct ingeschreven worden. En ook op de Haachtsesteenweg zie ik fietsers op de busstrook, opgevoerde e-steps, elektrische fietsen... Zo heb ik er al een aantal tegengehouden. Dat opdrijven gaat ook veel te makkelijk. Het gaat slechts om software in die toestellen. Al wordt het snel gevaarlijk als je je op zo'n manier in het verkeer begeeft. Informeer je daarom goed voor je iets koopt. Kijk naar de specificaties, zoek de regelgeving op, ...

Rijd je nog even graag met de motor als vroeger?

"Ik doe het nog amper, ook privé niet. Vroeger heb ik dat zó veel gedaan, ook veel gereisd met de motor. Maar mijn andere hobby's vragen nu meer tijd, dus heb ik keuzes moeten maken. Maar als ik op de motor zit, ben ik wel heel blij. Vroeger had ik meer wilde haren. Nu weet ik: het is snel gebeurd. Als motorrijder ben je immers ook een kwetsbare weggebruiker. En is defensief rijden een must." ■

Pinksterjaarmarkt Zemst

Politie zichtbaar, aanspreekbaar en paraat

Op maandag 9 juni 2025 zette de lokale politiezone KASTZE opnieuw stevig in op veiligheid, bereikbaarheid en nabijheid tijdens de Pinksterjaarmarkt in Zemst. Met een doordachte en gecoördineerde inzet stonden onze medewerkers paraat om het evenement in goede banen te leiden. De focus lag op verkeersveiligheid, openbare orde, preventie én interactie met de inwoners. Een terugblik op de belangrijkste pijlers van onze inzet. —

Verkeersmaatregelen en toezicht

Nog voor de zon opkwam, waren twee van onze motards al onderweg om toezicht te houden op de tijdelijke verkeersmaatregelen. De gemeente zorgde voor de plaatsing van afsluitingen op de invalswegen, waarna onze collega's het terrein verder opvolgden. Naast verkeersbegeleiding hielden ze ook toezicht op het naleven van parkeerverboden en andere verkeersregels. Hun scherpe blik en flexibele inzet zorgden ervoor dat de verkeersdoorstroming en veiligheid de hele dag gegarandeerd bleven. Hand in hand handhaven!

Het politiedorp: zichtbaar en aanspreekbaar

Onze wijkinspecteurs werkten samen met het rekruteringsteam aan de opbouw van het vertrouwde politiedorp. Dit vormde het kloppend hart van onze publiekswerking tijdens de markt. Bezoekers konden er terecht voor informatie over een job bij de politie, fietsdiefstalpreventie via het MyBike-platform, tips rond woningbeveiliging en advies over cyberveiligheid. Maar het politiedorp was ook gewoon een plek voor een babbel, een glimlach en een kennismaking met onze organisatie.

Want politiewerk is meer dan handhaven – het is ook verbinden.

Tussen de mensen

In een mensenzee zoals op de jaarmarkt is het cruciaal om snel en wendbaar te kunnen optreden. Daarom waren onze collega's zowel te voet als met de fiets aanwezig tussen het publiek. Deze aanpak liet ons toe om niet alleen snel te reageren waar nodig, maar ook om nabij en aanspreekbaar te zijn. Daarnaast stonden onze fietsinspecteurs ook in voor de begeleiding van de Sint-Hubertusprocessie en het toezicht bij de Elewijtse Halve Marathon. Altijd alert, altijd aanwezig.

Samen voor een veilige jaarmarkt

De inzet tijdens de Pinksterjaarmarkt was het resultaat van een sterke samenwerking tussen verschillende teams binnen onze politiezone, in nauwe afstemming met de gemeente en andere belangrijke partners. Van verkeersregeling tot interactie met het publiek, van preventie tot patrouille – onze mensen stonden er. Zichtbaar, aanspreekbaar en paraat. ■

Tussen beats en beleid: PZ KASTZE op Paradise City

Terwijl duizenden festivalgangers eind juni verzamelden in de idyllische tuinen van het Kasteel van Ribaucourt in Perk voor de tiende editie van Paradise City, speelde zich achter de schermen een andere choreografie af. Geen beats of lichtshows, maar een zorgvuldig gecoördineerde inzet van onze politiemensen, die ook dit jaar op- én onopvallend aanwezig waren. —

Dankzij een nauwe samenwerking tussen de politiezone KASTZE en de organisatie van het festival is er een geïntegreerde aanpak ontwikkeld die zowel veiligheid als beleving voor alle bezoekers centraal stelt. Deze samenwerking gaat verder dan louter aanwezigheid op het terrein: het is het resultaat van maandenlange voorbereiding, overleg en een gedeelde visie op een evenwichtig drugbeleid.

De focus van de politie ligt niet op zichtbare controleposten of patrouilles, maar op een anonieme, strategische aanwezigheid. In burger, verspreid over het terrein, houden onze collega's discreet toezicht op verdachte gedragingen, met bijzondere aandacht voor drugshandel en -gebruik.

Deze aanpak past binnen een bredere visie: veiligheid garanderen zonder de unieke, ontspannen sfeer van het festival te verstoren.

We willen geen sfeer van controle creëren, maar wel duidelijk maken dat we er zijn – en dat we optreden wanneer nodig, zonder de gezellige festivalbeleving te bederven. De nadruk ligt op preventie, snelle interventie en samenwerking met de organisatie van het festival, die zelf ook inzet op een nultolerantiebeleid rond drugs. Tijdens het festival is er een gedeeld commandocentrum waar politie, organisatie, medische diensten en security samen opereren. Deze geïntegreerde aanpak met alle betrokken partners zorgt voor snelle communicatie en efficiënte interventies bij incidenten.

Spot jij ons?

Nee?
Da's de bedoeling.

En toch zijn we aanwezig op het terrein. Een collega fouilleert een festivalbezoeker op drugsbezit. Met succes! Goed werk van onze spotters.

Een mogelijke dealer op het festival- en kampeertrein. Dat moeten we verder uitpluizen. Samen met een hondengeleider zoeken we de tent van de verdachte op.

Met succes! De neus van onze trouwe viervoeters bedriegt hen niet. Met de neus op de feiten – letterlijk, zoals op deze foto.

De in beslag genomen drugs worden zorgvuldig gewogen, geregistreerd en verwerkt.

Aflossing van de wacht

Johan Haemels, een politiemens in hart en nieren, kan binnenkort genieten van een welverdiend pensioen. 38 dienstjaren op de teller, da's een pak. Van veldwachter tot hoofdinspecteur bij lokale politie KASTZE. Jasper Degreef staat als inspecteur dan weer aan het begin van zijn politiecarrière. —

Van 'champetter' tot wijkmanager van Kampenhout

Na een zevental jaar in de privésector te hebben gewerkt, zette Johan z'n eerste stappen naar het politiewerk in 1987 als veldwachter in Kampenhout. Toen een beetje 'de politie' van de gemeente. Toch kan je de rol van veldwachter niet gelijkstellen met het takenpakket dat een politie-inspecteur vandaag heeft. "Vroeger deden wij als veldwachter, oftewel 'champetter' nog aan landbouwtellingen, veldcontroles of moesten we stempelcontroles uitvoeren, een heel andere resem aan taken dan dat bijvoorbeeld een agent in een grote stad als Brussel destijds had. Wat me

wel steeds heeft aangetrokken, was de vrijheid en het sociale contact die met de job gepaard ging. Hoewel er veel is veranderd doorheen de jaren, zijn dat toch nog steeds twee factoren die ik ook hier in KASTZE ben tegengekomen. Als wijkagent ben je zowat een kleine zelfstandige".

De politie heeft doorheen de decennia best een metamorfose ondergaan. Toen de landelijke politie geleidelijk aan werd vervangen door grotere gemeentelijke korpsen moest ook Johan meegaan in die hervormingen van 2001. Al kwamen er, samen met de vernieuwing, nieuwe kansen op Johans pad. "Geprikkeld om ook een andere kant van het politiewerk te zien, koos ik destijds voor de

interventiedienst. Dat heb ik gedurende tien jaar heel erg graag gedaan, maar dan kwam ik toch op een punt dat ik dacht het allemaal gezien te hebben en dat het tijd was voor een nieuwe uitdaging. In 2011 kwam dan de rol van wijkmanager voor Kampenhout vrij en vond ik daarin net wat ik zocht om de cirkel rond te maken."

De nieuwe garde

Jasper staat aan het prille begin van z'n loopbaan bij de politie, maar heeft sinds hij ons heeft vervoegd in KASTZE al heel wat geleerd. Na een zevende jaar integrale veiligheid te hebben gevolgd, viel z'n oog al snel op het politiewerk. Het was geen kwestie meer van of hij zich zou inschrijven voor de selectieproeven, maar wel wanneer. Dat men op korte tijd veel kan opsteken, daarvan is deze jonge inspecteur een goed voorbeeld. *"Om politie-inspecteur te zijn en de job goed te kunnen uitoefenen, moet je toch een zekere maturiteit uitstralen. Ik kom op het werk en op het terrein ook vaak in contact met mensen die een stuk ouder zijn dan ikzelf. Je wilt uiteraard niet dat ze je op zo'n momenten aanzien voor een snotneus. Bijkomend heb ik ook mijn communicatievaardigheden zien verbeteren. Die twee zaken zijn belangrijk om op een respectvolle manier om te gaan met anderen.*

Dat kunnen collega's, maar ook burgers zijn. Uiteraard hoop je ook steeds op wederzijds respect. De tussenkomsten die ik tot nu toe heb meegemaakt, hebben er ook voor gezorgd dat ik beter verschillende standpunten van mensen zie en ook leer begrijpen, al bekijk je ze wel nog steeds door de bril van politie-inspecteur."

Johan haalde tijdens dit interview zelf aan dat hij het heel positief vindt dat Jasper het engagement toont om in de zone waar hij zelf woont aan de slag te gaan.

Alle begin is moeilijk

Johan was 28 toen hij begon, had elders al een aantal jaren werkervaring opgedaan, maar de politiematerie was in het begin niet eenvoudig.

"Het was allemaal nieuw. Ik kwam zelf ook niet uit een familie van landbouwers, dus die landbouw-tellingen bijvoorbeeld zijn niet zo simpel als je er niets over weet. Je groeit er wel in na verloop van tijd, maar er zullen ongetwijfeld boeren zijn die me destijds hebben wijsgemaakt wat ze wilden (lacht). Om veldwachter te kunnen worden, heb ik de politieopleiding gevolgd in de politieschool van de stad Brussel. De provinciale politieschool (PIVO) is pas later opgericht. Daar heb ik de opleiding tot inspecteur en hoofdinspecteur van politie gevolgd."

Als je van de schoolbanken komt, weet je alles ... Niets is minder waar. Zowel Johan als Jasper erkennen dat laatste. *"Je krijgt heel veel theorie op de politieschool en dan zou je misschien kunnen denken dat je het allemaal kent, maar als je dan nadien op het terrein staat, besef je dat je maar een kleine twintig procent hebt meegekregen van wat je op het terrein nodig hebt. Die andere tachtig procent ontdek je zelf snel genoeg, al doende en met heel wat collega's om op terug te vallen",* zegt Jasper.

Elkaar helpen en versterken

Het werk verandert constant, collega's komen en gaan, technologie evolueert razendsnel. Het kan overweldigend zijn. Gelukkig zijn er behulpzame collega's. *"Tot enkele jaren terug deed ik mee aan bijvoorbeeld verkeersacties, maar we doen dat als wijkinspecteur misschien net te weinig om helemaal mee te zijn in de laatste nieuwe procedures of wetgeving. Op zulke momenten is het wel heel fijn dat je deskundige collega's hebt om je mee te omringen en je te laten helpen. Zelfs de jonge collega's, zoals Jasper, die vers van de schoolbanken komen, kunnen je dan soms helpen met hele stomme kleine dingetjes, die je jezelf niet meteen voor de geest kan halen."*

We spreken wel van een wisselwerking, want Jasper wordt op zijn beurt ook geconfronteerd met vraagstukken of problemen die hij nog niet helemaal zelfstandig kan afhandelen. *"Je moet op terrein zowel politie, psycholoog, brandweer, ... zijn. Soms lijkt het alsof je 100 dingen tegelijkertijd moet weten. Woonstcontroles zijn doorgaans wijkmaterie, maar onlangs had ik zelf een dergelijk geval en ben ik toch even binnengelopen bij de collega's van de wijk om raad te vragen. En zo lossen we samen dingen op. Dat is geweldig."*

Verschillen in generaties zijn er altijd geweest en zullen er altijd zijn, maar er wordt niet op elkaars leeftijd neergekeken. Eens een onschuldig mopje zo nu en dan, maar nooit respectloos naar elkaar toe. Als je erover nadenkt, breng je een heel groot deel van je tijd door met je collega's en dan moet je sowieso kunnen omgaan met leeftijdsverschillen. *"Het duurt soms wel even voor je die collegiale band opbouwt, maar dat heeft gewoon tijd nodig. Het is ook zo veel simpeler en aangenamer werken als je gewoon overeenkomt."*

Wat waardeert je het meest?

Jasper: *"In team toezicht en interventie hangt iedereen hecht aan elkaar. Die familiale sfeer is trouwens iets heel typerend aan de zone."*

Kansen zijn er genoeg met bijvoorbeeld interne stages of het opnemen van specifieke taakaccenten. Er moet gewerkt worden, maar er is zeker ook ruimte om te lachen. Je kan ook te allen tijde hulp vragen aan je collega's als je ergens mee zit, zowel op het vlak van werk als privé. Dat alles versterkt ook alleen maar het groepsgevoel, het vertrouwen en de saamenhorigheid wanneer je samen op interventie bent. Een topteam!"

Johan: *"Het wijkteam Kampenhout is een pak kleiner dan team toezicht en interventie, maar dat maakt dat wij perfect weten waar iedereen mee bezig is in het team. Ook van persoonlijke of familiale kwesties van onze collega's zijn we vaak op de hoogte. We staan elkaar daar ook in bij en hebben oog voor elkaar wanneer dat nodig is. Ook vind ik, ten opzichte van vroeger, dat het mentorschap enorm is verbeterd. In mijn tijd moest je volledig zelfredzaam zijn en alles zelf uitzoeken. Daarin zijn echt wel grote stappen gezet in de goede richting. Ook qua materiaal zijn we ver vooruit. Op dat vlak zitten we in KASTZE echt wel goed. Steeds geïnvesteerd in mensen en in materiaal."*

Gevaar op het terrein

Hoe je het ook draait of keert, de job van politie-inspecteur is risicovol. Johan trotseerde die risico's vroeger, nu iets minder. Jasper staat er vandaag middenin bij team toezicht en interventie. Op het terrein weet je nooit wat je tegenkomt en het is dan ook belangrijk om het hoofd koel te houden en te vertrouwen op je collega's. *"Je mag je niet laten kennen in zo'n stressvolle situaties. Je moet er staan. Heb je toch een naar gevoel overgehouden aan een bepaalde interventie, dan is er altijd wel iemand waarbij je terecht kan om er even over te praten."*

"Sommige zaken blijven aan je plakken, dat is nu eenmaal zo", zegt Johan. *"Tijdens mijn jaren bij de interventiedienst heb ik ook verschillende dingen meegemaakt: dodelijke verkeersongevallen, zelfmoorden, ruzies, ... Op zulke momenten is het goed dat je eens tegen iemand je verhaal kan doen."*

Wat zou je zelf als advies geven aan nieuwelingen?

"Informeer je goed, er is heel veel dat je nog niet weet. Onderschat het niet. Eens geslaagd, neem zoveel mogelijk kennis op van anderen. Fouten maken mag en kan hier ook. Iedereen maakt tenslotte fouten. Zolang we er maar uit leren", vertelt Jasper.

Volgens Johan is het ook heel belangrijk om eerst een gesprek aan te gaan met de mensen.

"Niet te snel schrijven of verbaliseren, maar wel luisteren is belangrijk. In veel situaties werkt dat ook de-escalerend. Als men z'n verhaal eens kan vertellen, is dat al half gewonnen. Uiteraard moet er wel respect zijn voor onze rol en het uniform."

Hoe kijk jij naar de toekomst, Jasper?

"Ik amuseer me hier elke dag in een zeer afwisselende en boeiende job waarin je constant bezig bent. Ik zit niet achter mijn bureau en er is veel

interactie met verschillende soorten mensen.

Je weet waar een dag begint, maar nooit hoe die er verder zal uitzien. Daarin zit net de uitdaging."

Wat ga je doen in je pensioen, Johan?

"Ik weet nog niet hoe ik mijn dagen ga invullen, maar het wordt tijd om daaraan te gaan denken. Vermoedelijk wat meer op reis gaan, wandelen, fietsen, genieten van de kleine dingen.

Sociale contacten onderhouden blijf ik wel belangrijk vinden. Daarom zie ik mezelf ook wel actief worden in het vrijwilligerswerk." ■

Dringend of niet-dringend: jouw gids voor politiehulp

*Deze beknopte gids helpt je snel te bepalen
wanneer en hoe je politiehulp kunt inschakelen.
Veiligheid is een gezamenlijke verantwoordelijkheid
en wij staan voor je klaar.*

Is ons commissariaat gesloten?
Geen zorgen! Onze hulpverlening stopt nooit.
Voor dringende hulp, bel 101.

Twijfel je? Bel toch! Liever een keer te veel dan te weinig.
Voor niet-dringende zaken, maak je een afspraak via onze website.

Rijbewijs of nummerplaat kwijt?

Geen paniek. Plan een bezoek via onze website en wij regelen de nodige documenten om een duplicaat aan te vragen.

Identiteitskaart verloren?

Voor een nieuwe identiteitskaart of paspoort, ga je naar de dienst bevolking van je gemeente. Daarvoor kan je bij ons geen aangifte doen.

Oplichting via het internet?

Bel 02 759 78 72 tijdens de kantooruren of 101 daarbuiten. We geven je de urgente informatie telefonisch mee en je kan online een afspraak inplannen voor verdere actie.

Politiehulp 's nachts?

Zeker weten! Bij inbraken of verdachte situaties, bel 101 en blijf overal af om sporen te bewaren.

Verkeersongeval?

Zijn er geen gewonden? Vul het Europees aanrijdingsformulier in.
Onbekende tegenpartij? Maak een afspraak.
Gewonden of ernstige schade? Bel 101.

Burengeschied?

Spreek je wijkinspecteur aan of gebruik het contactformulier op onze website.

ONTHOUD!

Centraal telefoonnummer: **02 759 78 72**

Dringende hulp nodig? **Bel 101.**

Afspraak maken: **www.kastze.be**